

Духовника, тѣкъ трѣбва да упазишь прилѣжно двѣ нѣща; едно исповѣданіето ти нека е безз срамъ, и дрѣго безз извиненіе. Безз срамъ, защото азъ знаѣхъ, че на тоа свѣтъ синца живѣемъ съ едно Фарисейско лицемѣріе; дрѣгы смы, а дрѣгы искамы, да са показваме; отъ тѣи происхожда срамътъ, който имамы въ исповѣданіето, сиречь, дѣто са срамѣваме да са гавимъ грѣшни ный, които предъ хората искамы, да са гавямы свати. Безз извиненіе; защото азъ знаѣхъ, че въ исповѣданіето, ако изавимъ престѣпленіата си, тоа часъ гы преобразяваме; ный исповѣдамы, че смы съгрѣшили, нъ тоа часъ са оправдаваме; и по-злото е, че много пѣти ный хвърлямы причината на стореныты ни злы работы върхѣ дрѣгы, и вмѣсто да укоримъ насъ самыты, ный укоряваме дрѣгыты; и това е грѣхъ пратеческы.

Съгрѣшихъ пратцити Адамъ, и Ева; престѣпихъ Божиата заповѣдъ, и іадохъ отъ дървото на познаніето; Богъ гы поыкка, за да дадѣтъ отвѣтъ: „А́даме, гдѣ еси? Ево, что сотвори́ла еси?“ Ахъ! че да выхъ исповѣдали дързновенно прегрѣшеніето си! Ахъ! че да вѣше рѣкълъ Адамъ: съгрѣшихъ Боже мой; Ахъ че да вѣше рѣкълъ Ева: съгрѣшихъ създателю мой. Нъ тѣ не казахъ тѣи, защото гы възврани срамътъ, и извиненіето, усрамихъса, и са скрыхъ. „И сокры́шася А́дамъ же, и жена́ егѡ ѿ лица́ Гѡспода Бѡга.“ Тѣ са извинихъ и хвърлихъ грѣшката единъ на дрѣгы. Азъ, са управи Адамъ, не вѣхъ причина, това вѣше жената, която ми си далъ. „Жена́ юже да́лъ еси мнѣ: та́ ми даде́ ѿ дрѣва, и іадохъ.“ Азъ отговори отъ дрѣга страна Ева, не съмъ крива; зміята ма прельсти; „Змі́й прельсти́ма, и іадохъ.“ И Адамъ, и Ева са изгонихъ, (уби!) изъ Раятъ, и занесохъ подира си Божиата каѣтва. Отхожда да са исповѣда единъ Христіанинъ, една Христіанка, испытва гы Духовникътъ: Адаме, гдѣ си? Ево, що си сторила? Срамѣватса, крѣжатса; едно не доказватъ, дрѣго съвсемъ премзачаватъ. Нъ, който си крѣе грѣха, (говори Духъ Святый чрезъ Солмоновыты уста) той нѣма да подчи никое добро: „Скря́вайъ сво́й грѣхъ не воспѡлзветса.“ Нъ грѣхътъ е, говори Великий Василій, като една рана, която, ако са не каже на лѣкарътъ, изгнива най-послѣ, и става неисцѣлна. Адаме, гдѣ си? Ево, що си сторила? Тѣ са извиняватъ „вину́ ѡ грѣсѣхъ.“ Съвластително, и